

Człowiek i jego wolna wola

Wielkim jest dziełem – człowiek; dziełem bezcennym – człowiek miłosierny.

Mowa XXIII, O jałmużnie i gościnności
(PG 63, 727; CPG 4684)

Bywa, naprawdę tak bywa, że jeden człowiek jest wart tysięcy innych.

Do tych, którzy są zgorszeni, 1
(PG 51, 67; CPG 4401)

Nasz żywot jest drogą, a nie ojcowizną.

O tym, że skarbem jest cnotliwa dusza
(PG 64, 476; CPG 4708)

Człowiek może stać się aniołem, jak i zwierzęciem.

Homilie na Dzieje Apostolskie, Homilia XXXII, 3
(PG 60, 238; CPG 4426)

Duchowe zdolności człowieka są płodnymi matkami, rodzącymi dobre lub złe usposobienie.

O wychowaniu dzieci, 65
(SCh 188)

Człowiek jest samoukiem w zakresie rozpoznawania dobra.

Homilie o posągach, Homilia XII, 4
(PG 49, 132; CPG 4330)

Człowiekiem nie jest ten, kto ma ludzkie ręce, nogi i posiada rozum, ale ten kto gorliwie ćwiczy się w pobożności i godnym życiu.

Katecheza druga, 2
(PG 49, 233; CPG 4331)

Można być sprawcą każdego dobrodziejstwa, gdyż nie będąc skazanymi na łaskę losu, dysponujemy wolną wolą.

O doskonałej miłości, 3
(PG 56, 282; CPG 4556)

Czymś innym jest zakazywać, a czymś innym każdego pozostawić panem jego woli.

Homilie na Pierwszy List do Tymoteusza, Homilia XII, 2
(PG 62, 512; CPG 4436)

Istotne jest, aby kierując się własną wolą, pozostawać razem z innymi.

O godnym życiu we wspólnocie, 4
(PG 51, 83; CPG 4371)

Twoja wola będzie prawem. Pragniesz dobrodziejstw? Bądź dobrodziejem dla innego. Chcesz być chwalonym? Pochwal innego. Chcesz być szanowanym? Szanuj innego. Chcesz być kochanym? Sam pokochaj. Pragniesz przodować? Ustąp pierwszeństwa innemu. Sam bądź sędzią; sam normuj swoje życie.

O posągach, Mowa XIII, 3
(PG 49, 140; CPG 4330)

Zabiegając o uznanie wśród ludzi, umieramy przed oczami Boga.

Homilie na Dzieje Apostolskie, Homilia II, 4
(PG 60, 31; CPG 4426)

Tak jak bogactwo nie prowadzi do nieba, tak również bieda nie skazuje na niegodziwe życie. Zarówno do jednego, jak i do drugiego, prowadzi dobra lub zła wola.

Homilie na List do Filipian, Homilia X, 4
(PG 62, 261; CPG 4432)

Korzystając z łaski można niekiedy i lwa poskromić.

O poście
(PG 62, 759; CPG 4675)

Ci, co nie walczą, nie odnoszą ran.

Do Teodora po jego upadku, Homilia II,1
(PG 47, 309/10; CPG 4305)

Z kim kto przestaje, do tego staje się podobny.

Porównanie króla z mnichem, 2
(PG 47, 389; CPG 4500)

Nie rzeczy są winne, lecz zła wola.

Homilie na Ewangelię według św. Mateusza, Homilia XLIV, 4
(PG 57, 469; CPG 4424)

Nie zamartwiaj się o coś, co istnieje zgodnie z prawami przyrody.
Martw się o to, co wynika ze złej woli.

Homilie o posągach, Homilia V, 3
(PG 49, 73/4; CPG 4330)

Cechą ludzi rozważnych jest omijanie niebezpieczeństw.

Mowa XLII, Nie powinniśmy się smuć,
widząc nieszczęście dobrych ludzi
(PG 63, 868; CPG 4684)

Kto sam sobie nie szkodzi, nikt mu zaszkodzić nie może.

Mowa o tym, że nikt nie doznaje cierpień jak tylko od samego siebie, 12
(PG 52, 472; CPG 4400)

Pajęczyny same się rwą, choć ich nikt nie szarpie, a stał pozostaje nieuszkodzona, choć się ją kuje; tak również i ci, co sami sobie nie szkodzą, stają się silniejsi.

Mowa o tym, że nikt nie doznaje cierpień jak tylko od samego siebie, 12
(PG 52, 472; CPG 4400)

Fakt, że ktoś jest głupi z urodzenia, nie jest jego winą; jednak świadome stanie się głupcem, pozbawia wymówki i pociąga za sobą tym większą karę.

Homilie na List do Rzymian, Homilia XX, 4
(PG 60, 600; CPG 4427)

Nie ma tak złego człowieka, aby w nim nie było choćby małego dobra.

O Łazarzu, Mowa VI, 9
(PG 48, 1041; CPG 4329)

Nie od nas zależy niewola i wolność, tak jak wysoki i niski wzrost, starość i kwitnący rozwój nie są poddane naszej władzy. Jednak od naszej woli zależy, czy jesteśmy porządni i wyrozumiali.

Katecheza druga, 3
(PG 49, 236; CPG 4331)

Tylko szaleni widzą świat, który nie istnieje.

Komentarz do Listu do Galatów, Rozdział I, 6
(PG 62, 622; CPG 4430)

Nie spotkamy człowieka bezgrzesznego.

Objaśnienie Psalmu XLIX, 7
(PG 55, 251; CPG 4413, 3)

Człowiek nie jest wolny od wad.

Komentarz do Listu do Galatów, Rozdział VI, 1
(PG 62, 674; CPG 4430)

Nie można uchronić się przed śmiercią ani żyć, nie doznając bólu.

Homilie na Drugi List do Tymoteusza, Homilia I, 3
(PG 62, 604; CPG 4437)

Kiedy nastaje czas walki, zapominamy o codziennych problemach.

Homilie o posągach, Homilia III, 3
(PG 49, 51; CPG 4330)

Wszyscy ludzie zawczasu przygotowują się do działania, aby gdy nadejdzie pora, łatwiej można było podołać obowiązkom.

Mowy przeciwko judaizantom i Żydom, Mowa IV, 1
(PG 48, 872; CPG 4327)

Nie upadek jest rzeczą najgorszą, lecz to, że ktoś po upadku leży, nie wstaje, trwa w złości, a słabość swej woli ukrywa pod myślami zwątpienia.

Do Teodora po jego upadku I, 7
(PG 47, 285; CPG 4305)

Człowieka gnuśnego i upadłego, który sam siebie zdradził, żadne zabiegi lecznicze nie uczynią lepszym.

Mowa o tym, że nikt nie doznaje cierpień jak tylko od samego siebie, 12
(PG 52, 472; CPG 4400)